

عنوان مقاله:

نقش حلالیت فیبر جیره بر نسبت راندمان انرژی و پروتئین در شترمرغ

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سیدمحمد میربهبهانی - دانشجوی دکتری تغذیه دام گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند

سیدجواد حسینی و اشان - دانشیار گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند

محسن مجتهدی - استادیار گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند

سیدهمایون فرهنگ فر - استاد گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند

سیدعبداله حسینی - دانشیار موسسه تحقیقات علوم دامی کشور

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی نقش حلالیت فیبر جیره بر نسبت راندمان انرژی و پروتئین در شترمرغ آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با 3 تیمار انجام شد. هر تیمار دارای 6 تکرار بود و در هر تکرار یک قطعه شترمرغ وجود داشت. از سه سطح فیبر محلول در سه دوره پیش آغازین (1 تا 2 ماهگی)، آغازین (2 تا 4 ماهگی) و رشد (4 تا 6 ماهگی) استفاده شد. تیمارها شامل تیمار شاهد، تیمار دارای 2 درصد فیبر محلول بیشتر نسبت به تیمار شاهد و تیمار دارای 4 درصد فیبر محلول بیشتر نسبت به تیمار شاهد بودند. تفاوت معنی-داری بین تیمارهای مختلف از نظر نسبت راندمان انرژی و پروتئین مشاهده نشد ($P > 0.05$). با افزایش سن پرنده نسبت راندمان انرژی به طور معنی داری کاهش یافت ($P < 0.05$). نسبت راندمان پروتئین در دوره رشد به طور معنیداری نسبت به دوره های قبلی کاهش یافت ($P < 0.05$). با توجه به نتایج این پژوهش، میتوان سطح فیبر محلول جیره را در دوره های پیش آغازین، آغازین و رشد در شترمرغ ها به ترتیب تا 5 / 11 ، 11 / 6 و 12 / 25 درصد افزایش داد.

کلمات کلیدی:

اسید چرب فرار، تخمیر، گرانروی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972706>

